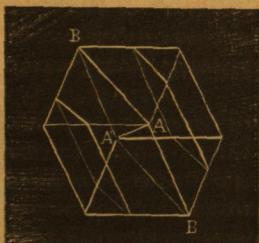

‘Η ισλανδική κρύσταλλος είναι ρομβοεδρικός κρύσταλλος φύσει διαφανέστατος. ’Εχει ἔξι ἔδρας (σγ. 1) τὸ σχῆμα ρόμβους, ἵσας πρὸς ἀλλήλας καὶ ἀνὰ δύο παραλλήλους. ’Εκαστος ρόμβους ἔχει δύο γωνίας ὅξεις καὶ δύο ἀμβλεῖς. Αἱ ὅξεις γωνίαι ἔχουσι μέγεθος

Σχῆμα 1.

78° 5' αἱ δὲ ἀμβλεῖαι 101° 55'. ’Εχει ὄκτω στερεάς γωνίας, τέσσαρας ἀνω καὶ τέσσαρας κάτω, ἐκάστην δὲ τούτων σχηματίζουσι τρεῖς ἐπίπεδοι γωνίαι. ’Εκ τῶν στερεῶν τούτων γωνιῶν αἱ μὲν τρεῖς σχηματίζονται ἀπὸ τρεῖς ἐπίπεδους γωνίας ἵσας καὶ ἀμβλεῖας, αἱ δὲ λοιπαὶ ἀπὸ μίαν ἀμβλεῖαν καὶ δύο ὅξειας.

Αἱ ἀμβλεῖαι διεδροι γωνίαι ἔχουσι μέγεθος 105° 5' καὶ ἐπομένως αἱ ὅξειαι διεδροι 74° 55'. Φαντασθῷμεν τὰς διαγωνίους τοῦ κρυστάλλου, αἵτινες ἐνόνυμοις ἀνὰ δύο τὰς στερεὰς αὐτοῦ γωνίας, ἔχουεν τὸ δόλον τέσσαρας διαγωνίους. Εὐδιάκριτος μεταξὺ τούτων είναι ἡ AA', ἥτις ἐνόνει τὰς κορυφὰς τῶν δύο στερεῶν γωνιῶν τῶν συγκειμένων ἐκ τριῶν ἵσων ἀμβλεῖων γωνιῶν. ’Η διαγώνιος αὕτη είναι ἡ μικροτέρᾳ τοῦ κρυστάλλου διαγώνιος, καὶ καλεῖται κρυστάλλογραφικὸς ἀξῶν αὐτοῦ, πρὸς δὲ καὶ ὀπτικὸς ἀξῶν τοῦ κρυστάλλου διὰ τὰς ὀπτικὰς αὐτοῦ ἴδιότητας. Καὶ πᾶσα δὲ ἀλλὴ εὑθεῖα, ἣν φανταζόμεθα ἐν τῷ κρυστάλλῳ παράλληλον τῷ κρυστάλλογραφικῷ ἀξοῖν, καλεῖται ὀπτικὸς ἀξῶν. Είναι λοιπὸν ἀπειροὶ οἱ ὀπτικοὶ ἀξοίνες ἐν τῷ κρυστάλλῳ διότι θεωροῦμεν πάντα κρύσταλλον, συγκείμενον ἐξ ἀπείρων στοιχειωδῶν κρυστάλλων ὄμοίων κειμένων.

Φαντασθῷμεν ἡδη ἐπίπεδον διερχόμενον διὰ τοῦ κρυστάλλογραφικοῦ ἀξονος AA', καθέτως δὲ φερόμενον ἐπὶ τίνος ἔδρας τοῦ κρυστάλλου φυσικῆς ἡ τεχνητῆς, τοῦτο τέμνει τὸν κρύσταλλον ἐντὸς κατά τινα τομὴν ABA'B', ἥτις καλεῖται πρωτεύουσα ἡ κυρία τομὴ τοῦ κρυστάλλου, καὶ πρὸς τὴν ὁποίαν τὰ ἔνθεν καὶ ἔνθεν μέρη τοῦ κρυστάλλου κείνται συμμετρικῶς. Καὶ πᾶσα ἀλλὴ τομὴ παράλληλος τῇ ἡρθείσῃ κυρίᾳ τομῇ, διότι τοῦ κρυστάλλου καλεῖται ἐπίσης κυρία τομὴ, διότι εἰσὶν ἀπειροὶ τὸν ἀριθμὸν αἱ κύριαι τομαὶ τοῦ κρυστάλλου.

Ἐρευνήσωμεν ἡδη τὰς ὀπτικὰς ἴδιότητας τοῦ κρυστάλλου τούτου. ’Αν ἐξ ὑάλου κατασκευάσωμεν ὄμοιόσχημον πρὸς τὸν κρύσταλλον Ισλανδίας ρομβοεδρικὸν ἔξαεδρον, παρατηροῦμεν ὅτι ἡ ὑάλος αὕτη παρουσιάζει τὰ γνωστὰ φαινόμενα τῶν ἀπλοθλαστικῶν

διαφανῶν οὔσιῶν. Τούτεστι ἀκτίς φωτὸς προσπίπτουσα ἐπὶ τοῦ ὑαλίνου τούτου ρομβοεδροῦ μία διαμένει καὶ ἐντὸς αὐτοῦ διαθλασθεῖσα, μία δὲ καὶ ἐπερχομένη, διθενὸς ἐπὶ λευκοῦ πετάσματος ἀπέναντι βλέπομεν ἐν μόνον εἶδωλον. ’Αλλ’ ἐὰν δεχθῶμεν δέσμην ἀκτίνων φωτὸς ἐπὶ τοῦ τοῦ ρομβοεδρικοῦ κρυστάλλου τῆς Ισλανδίας, αὕτη ἡμα τοῦ εἰσερχομένη ἐν τῷ κρυστάλλῳ πρῶτον δεχάεται καὶ ἐξέρχονται ἐπομένως δύο ἀκτίνες, ἐπὶ τοῦ διαφράγματος δὲ βλέπομεν δύο εἶδωλα τῆς ὅπῆς, δι' οὓς εἰσηλθεν ἡ ἀκτίς ἐν τῷ σκοτεινῷ θαλάμῳ. ’Αν δὲ παρενθέσωμεν φωκὸν γίνεται ἀναστροφὴ τῶν εἶδωλων καὶ ἡ ἀπόστασις αὐτῶν αἰξάνεται. Πρὸς δὲ τούτους παρατηροῦμεν ὅτι ἀν στρέψωμεν τὸν κρύσταλλον παραλλήλως εἰς ἔκατον, ὥστε δηλ. ἡ ἔδρα αὐτοῦ δι' οὓς διέρχεται τὸ φῶς νὰ διατηρηται εἰς τὸ αὐτὸ διπέδον, ἡ ἀν στρέψωμεν αὐτὸν περὶ τὴν προσπίπτουσαν ἀκτίνα ὡς περὶ ἀξονος βλέπομεν ὅτι τὸ μὲν ἐν εἶδωλον μένει ἀκίνητον ἐπὶ τοῦ διαφράγματος, εἰς δὲ προβάλλομεν αὐτά, τὸ δὲ ἔτερον στρέφεται περὶ τὸ πρῶτον διαγράφον κύκλου περιφέρειαν. Τὸ ἀκίνητον καλοῦμεν σύνηθες ἡ κοινὸν εἶδωλον, τὸ στρεφόμενον δὲ καλοῦμεν ἔκτακτον ἡ ἀσύνηθες εἶδωλον, διότι ἡ ἀκτίς διαθλάσσεως ἥτις δίδει τὸ κοινὸν ἀκίνητον διαμένον εἶδωλον, ἀκολουθεῖ τοὺς γνωστοὺς νόμους τῆς ἀπλῆς διαθλάσσεως, ἡ δὲ ἀκτίς διαθλάσσεως, ἥτις δίδει τὸ ἔκτακτον εἶδωλον, δὲν ἀκολουθεῖ αὐτοὺς πάντοτε ἀλλ' ἀλλούς. Τὸ κοινὸν εἶδωλον φύσει δὲν στρέφεται ἀλλὰ διαμένει ἀειποτε ἐπὶ τοῦ ἀρχικοῦ ἐπίπεδου τῆς προσπτώσεως καὶ τηρεῖται ἀμεταβλητον τὴν θέσιν, ὥστε προσηλωμένον εἰς τὸ διάστημα. ’Αν ἡ ἔκτακτος ἡκολούθει τὸν αὐτὸν νόμον δηλαδὴ ἀν διέμενεν ὡς ἡ κοινὴ ἐπὶ τοῦ ἐπίπεδου τῆς προσπτώσεως, τὸ ὅποιον ὅριζει ἡ ἀκτίς καὶ ἡ κάθετος εἰς τὸ αὐτὸ σημεῖον προσπτώσεως δὲν ἥθελε στρέφεσθαι καὶ τὸ ἔκτακτον ἐπειδὴ δὲ στρέφεται τὸ εἶδωλον συμπεραίνομεν ὅτι τὸ ἐπίπεδον εἰς δὲ τίθεται ἡ ἔκτακτος ἀκτίς, συνεχῶς μεταβάλλει θέσιν εἰς τὸ διάστημα στρεφομένου τοῦ κρυστάλλου. ’Επειδὴ τὸ ἐπίπεδον τῆς προσπτώσεως ὅριζεται ὑπὸ δύο εὐθεῖων ἐὰν ἡ μία τούτων μεταβάλλῃ θέσιν καὶ τὸ ἐπίπεδον τῆς προσπτώσεως μεταβάλλει ἐπίσης θέσιν, Παρατηροῦμεν ὡσκύτως ὅτι τὰ δύο εἶδωλα εἰς τὰ ὄποια διχάζεται ἡ προσπίπτουσα φωτεινὴ δέσμη εἴνει ἰσοεντατικὰ τὸν φωτισμόν.

(ἐπειτα συνέχεια)

ΗΛΕΚΤΡΙΚΟΝ ΕΚΚΡΕΜΕΣ

Ἐν τῷ ἀστεροσκοπείῳ τῆς Νευσιατέλης ἐν Ἐλλείψις ὑπάρχει ἡλεκτρικὸν ἐκκρεμές δίδον, κατὰ τὴν γνώμην τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ἀστεροσκοπείου κ. Hirsch, τὴν ὄμολωτάτην μέχρι τοῦδε γνωστὴν κίνησιν διότι ἐκ παρατηρήσεων ἐπτὰ μηνῶν ἐξάγεται, ὅτι ἡ μέση

+ αριθμοίσια
εἰς τὸ δομήν

ἡμερησία μεταβολὴ ἐξικνεῖται μόλις εἰς τρία ἔκαπο-
στὰ τοῦ δευτερολέπτου. Ἰδοὺ δὲ διὰ ποίων μέσων ὁ
κατασκευαστῆς τοῦ ἐκκρεμοῦς ἡδυνήθη νὰ ἐπιτύχῃ τὸ
ἀποτέλεσμα τοῦτο.

Κατὰ πρῶτον ἀπέφυγε τὴν χρῆσιν τῶν ὄδοντωτῶν
τροχῶν καὶ στροφίγγων καὶ ἐπομένως τὴν τοῦ ἑλαίου,
ὅπερ εἶναι ἀναγκαῖον πρὸς ἐλάττωσιν τῆς τροβῆς. Εἶναι
ἡδη παραδεδεγμένον ὑψὸν ὅλων τῶν ὠρολογοποιῶν
ὅτι τὸ ἑλαιον τούτο εἶναι ἡ αἰτία τῶν διαφόρων διατα-
ράξεων τῶν δι' ἐκκρεμοῦς χρονομέτρων ἐν τῷ μνησθέντι
ὅμα τὸ ἐκκρεμεῖ τὸ τὰς αἰωρήσεις διατηροῦν θάρος ἐλ-
λείπει ὀλοτελῶς, τὸ δὲ μηχάνημα ἀποτελεῖται ἀπο-
κλειστικῶς ἐξ ἐνὸς ἐκκρεμοῦς δευτερολέπτων, οὐτινος
αἱ αἰωρήσεις διατηροῦνται ὑπὸ ρεύματος γαλβανικῆς
στήλης, διὰ μηχανήματος λίαν εὐφοροῦς καλούμενου
«ἡλεκτρικοῦ ψυθμιστοῦ».

Ἡ κίνησις τοῦ μηχανήματος τούτου κλείει τὸ
ἡλεκτρικὸν ρεῦμα ἐπὶ σταθεροῦ τίνος ἡλεκτρομαγνή-
του, ὅστις ἐπενεργεῖ μαγνητικῶς ἐπὶ σιδηροῦ τίνος ἐ-
λασμάτος προσηρτημένου εἰς τὸ ἐκκρεμὲς καὶ μεταδί-
δει σύτως εἰς τὸ τελευταῖον τούτο τὰς ἀναγκαῖας
προωθήσεις πρὸς διατήρησιν τῶν αἰωρήσεών του. Τὸ
ρεῦμα δὲν κλείει καθ' ἐκαστον δευτερολέπτων, οὔτε
πάλιν κατὰ χρονικὰ διαστήματα ἀκριβῶς ἵσα πρὸς ἀλ-
ληλα, ἀλλὰ μόνον ὅταν τὸ πλάτος τῶν αἰωρήσεων καθί-
σταται ἐλάχιστον. Τὸ μεταξὺ τῆς διόδου δύο ἡλεκτρι-
κῶν ρευμάτων παρεμπίπτων διάστημα καλεῖται διάρ-
κεια τῆς προωθήσεως, διάφορος οὖσα καὶ ἀνάλογος τῆς
ἐν χρήσει ἡλεκτρικῆς στήλης. Διὰ τὸ ἐν τῷ ἀστερο-
σκοπείῳ τῆς Νευσιατέλης ἐκκρεμές, ἡ διάρκεια αὐτῇ
ἰσοῦται πρὶν ἐν λεπτὸν περίπου. Πλησίον τοῦ σημείου
τῆς ἐξαρτήσεως εὑρίσκονται ρευματοτόμοι ἐξ ἐλασμά-
των, κλείοντες τὸ ρεῦμα ἀλλης τίνος στήλης συγ-
κοινωνούσης μετὰ ἡλεκτρικῶν ἀριθμητῶν. Οἱ ἀριθμη-
ταὶ οὗτοι κεκανονισμένοι ὄντες νὰ δεικνύωσι τὴν ὥ-
ραν, ὡς τὰ ἀστρονομικὰ ὠρολόγια, δύνανται νὰ εὐρί-
σκωνται εἰς οἰανδήποτε ἀπόστασιν ἀπὸ τοῦ ἐκκρεμοῦς
ἐφ' οὐ οὐδεμίχιν ἐπενέργειαν ἐξασκοῦσι.

Χάρις εἰς τὴν διατάξιν ταύτην τὸ στέλεχος τοῦ
ἐκκρεμοῦς αἰωρεῖται ἐλευθέρως, κλείον καθ' ἐκαστον
δευτερολέπτων, τοὺς ἐξ ἐλασμάτων ρευματοτόμους
τῶν ἀριθμητῶν καὶ θέτον ἐνεργείᾳ τὸν ἡλεκτρικὸν
ψυθμιστήν.

Ἄλλως τε καὶ τὸ δύο ταῦτα ὅργανα συνεδυά-
σθησαν εἰς τρόπον, ὃστε καταναλίσκωσιν ὅσῳ τὸ δυ-
νατὸν ἐλάχιστην ἐνεργὸν δύναμιν τοῦ ἐκκρεμοῦς. Πάντα
τὰ κινητὰ μέρη αἰωροῦνται ἐπὶ ἐστιλθωμένων ὑπο-
μογῇλιν ἐξ ἴριδοιούχου πλατινίνης, εἰσὶν ἐλαφρῶτατα καὶ
ἐκτελοῦσι κινήσεις λίαν περιορισμένας.

Τέλος, τὸ σπουδαιότερον ὅλων, τὸ ἐκκρεμὲς κι-
νεῖται κατωθεν ὑελίνου κώδωνος, ἐρμητικῶς κεκλεισμέ-
νου καὶ κενοῦ ἀέρος. Τὸ κενόν τούτο δὲν εἶναι ἀπόλυτον
ἀλλ' ὅσῳ τελειότερον εἶναι, τόσῳ περισσότερον τὸ ἐκ-
κρεμές ἀπελευθεροῦται τῆς ἐπιφροίας τῶν ἀτμοσφαι-
ρικῶν μεταβολῶν.

Μανόμετρον μεθ' ὑδραργύρου, ἐξηρτημένον ἐντὸς
τοῦ κώδωνος, δεικνύει τὸ σταθερὸν τῆς ἐσωτερικῆς
πιέσεως, ὅπερ δυνάμεθεν νὰ θεωρήσωμεν ἀπόλυτον.

Αἱ ἔνεκα τῆς θερμότητος μεταβολαὶ τοῦ μήκους
τοῦ ἐκκρεμοῦς ψυθμίζονται δι' ὑδραργύρου (σύστημα
Graham) οὕτως, ὃστε τὸ μεταξὺ τοῦ κέντρου τῶν

αἰωρήσεων καὶ τοῦ σημείου τῆς ἐξαρτήσεως ἀπόστα-
σις διαιρένει πάντοτε σταθερό.

Προσθετέον δὲ ὅτι ἡ ἡλεκτρικὴ ἐν γένει διάταξις
τῆς συσκευῆς εἴναι τοιαύτη, ώστε δύναται νὰ ἐξασφα-
λίσῃ ὁλοτελῶς ἐπὶ πολλὰ κατὰ συνέχειαν ἔτη τὴν
πορείαν καὶ ἀκριβείαν τοῦ ἐκκρεμοῦς ἐπὶ τῷ δρόμῳ
νον, τῆς ἐπιβλέψεως τῶν ἡλεκτρικῶν στηλῶν.

Ἐπὶ πλέον δὲ παρετηρήθη ὅτι οἱ ἐξ ἐλασμάτων
ρευματοτόμοι καὶ μετὰ 63 ἐκκτομ. δισκοπῶν τοῦ ἡ-
λεκτρικοῦ ρεύματος ἐπαρουσίαζον τὴν ἐπιφάνειαν κύ-
των στιλπνὴν καὶ καθαρήν.

Οἱ κατασκευαστῆς τοῦ ἀκριβεστάτου τούτου ἡ-
λεκτρικοῦ ἐκκρεμοῦς εἴναι ὁ γνωστότατος ἐν τῷ ἡλεκ-
τρικῷ κύκλῳ δόκτωρ Hipp. Ἡ ἀνακάλυψίς του θὰ
παράσχῃ μεγάλας ὑπηρεσίας εἰς τὰς ἀστρονομικὰς καὶ
τὰς καθόλου φυσικὰς ἐρεύνας.

Ἐν Lausanne. Δ. Κ. ΚΑΛΒΟΚΟΡΕΣΗΣ

ΔΙΑ ΤΟΥΣ Κ.Κ. ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ

Παρακαλοῦνται οἱ κ.κ. συνδρομηταὶ, ὅσοι δὲν
κατέβαλον τὴν συνδρομὴν αὐτῶν νὰ σπεύσωσι
πρὸς τοῦτο καθ' ὅσον ὁριστικῶς διακόπτεται ἡ
ἀποστολὴ τοῦ φύλλου πρὸς πάντας τοὺς καθυ-
στεροῦντας τὴν συνδρομὴν τοῦ 1890.

Ο ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ἐπὶ ἐν ἡδη ἔτος ἐκδοθεὶς ἀνελλιπῶς
καθιεροῖ ἀπὸ τοῦ δευτέρου ἔτους δριστικῶς ΤΗΝ ΠΡΟΠΛΗ-
ΡΩΜΗΝ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.

ΔΩΡΑ ΔΙΑ ΤΟΥΣ Κ.Κ. ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ

Οἱ ἀνανεοῦντες τὴν συνδρομὴν ἐκ τῶν παλαιῶν συνδρο-
μητῶν, ὡς καὶ οἱ ἐγγραφόμενοι νέοι καταβάλλοντες δὲ τὴν ἐσυ-
τῶν συνδρομὴν μέχρι τῆς 15 Φεβρουαρίου, λαμβάνουσιν ὡς
δῶρον τὰ τέσσαρα μέχρι τοῦδε ἐκδοθέντα τεύχη τῆς «ΒΙ-
ΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΤΟΥ ΠΡΟΜΗΘΕΩΣ». Ήτοι:

Α'. Τὴν περὶ τοῦ Ἅλιου πραγματείαν τοῦ κ. Μητσοπούλου.
Β'. Τὴν περὶ τοῦ Βεργάτην πραγματείαν τοῦ Βεργάτην κατὰ μετά-
φρασιν τοῦ αὐτοῦ.

Γ'. Τὸ περὶ ἐγκεντρισμοῦ τῶν διπωροφόρων δένδρων καὶ τῆς
ἀμπέλου ἐγχειρίδιον τοῦ κ. Χασιώτου καὶ

Δ'. Τὴν περὶ γεωλογικοῦ σχηματισμοῦ τῆς Ἐλλάδος πραγ-
ματείαν τοῦ κ. Μητσοπούλου.

Τὴν ὡς δῶρον προσφερούμενην Βιβλιοθήκην τοῦ Προμη-
θέως λαμβάνουσι μόνον οἱ ἀπὲιδεῖς εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ
περιοδικοῦ ἐμβάλλοντες τὴν ἐσαύτων συνδρομήν.

Οστις τῶν κ.κ. συνδρομητῶν ἥθελεν ἐγγράψει ἔνα κάν
συνδρομητὴν λαμβάνει ἐκτὸς τῶν ἐνωτέρω δῶρων καὶ τὰ Φι-
λολογικά Μελετήματα τοῦ συνεργάτου μας κ. Σταμ. Βάλδη,
κομψότατον τόμον καλλιτεχνικώτατα ἐκτετυπωμένον.

Οἱ ἐγγράφων δύο συνδρομητάς δομοῦ ἡ καὶ διαδοχικῶς ἀ-
ποστέλλων δὲ τὸ ἀντίτιμον τῶν συνδρομῶν μέχρι τῆς 15 Φε-
βρουαρίου λαμβάνει ὡς δῶρον τὸ νεώτατον μυθιστόρημα τοῦ
Κοῦπερ, δ. Τελευταῖος τῶν Μοχικανῶν μετὰ 8
καλλιτεχνικῶν εἰκόνων, οὐ η ἀέλια δραχ. 4.

Οἱ ἐγγράφων πέντε συνδρομητάς καὶ ἀποστέλλων τὸ τί-
μημα λαμβάνει τὴν «Ἐλληνικήν Βιβλιοθήκην τῶν κ.κ. Μπάρτ
κα Χιρστού ἀποτελουμένην ἐξ 25 ΤΟΜΩΝ περιεχόντων δ., τι
ἔξοχον ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ ἡ ήμετέρα καὶ έξην φιλολογία καὶ ἡς
η ἀξία 12 δραχμ.

Οἱ ἐγγράφων 15 συνδρομητάς λαμβάνει ως δῶρον τὸ
ἔξοχον σύγγραμμα «Ἐλλάς η βίος τῶν ἀρχαίων Ελλήνων
ὑπὸ Φάλκε—Πολίτου» οὐ η ἀέλια 35 δράχμ.

■■■■■ τὰ ἀγωνίστηρα δῶρα ἀποστέλλον-
ται ἐν τε τῷ ἐσωτερικῷ καὶ ἐξωτερικῷ ἐλεύ-
θερα ταχυδρομικῶν τελῶν.

Τύποις Πάσσαρη καὶ Βεργίανιτου.